

Sygn. akt IX W 607/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Katarzyna Szklarczyk

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 16 III, 20 IV, 18 V, 20 VII 2017 r. sprawy

A. W.

s. W. i C. z domu D.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: w dniu 23 października 2016 r. o godz. 14:50 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) kierując samochodem marki S. o nr rej. (...) nie zastosował się do pionowego znaku A-7 i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem m-ki C. o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 KW w zw. z § 5 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych
orzeka

I. obwinionego **A. W.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu

II. na podstawie art. 118§2 kpw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa ;

Sygn akt IXW 607/17

UZASADNIENIE

A. W. został obwiniony o to, że w dniu 23 października 2016r. o godz. 14:50 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) kierując samochodem marki S. o nr rej. (...) nie zastosował się do pionowego znaku A-7 i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki C. o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z par 5 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

W dniu 23 października 2016r. około godziny 14:50 obwiniony A. W. kierował pojazdem marki S. o nr rej. (...), wyjeżdżał z drogi podporządkowanej przy ul. (...) w O., zamierzał skręcić w lewo. Jechał z żoną E. W.. Dojechał do skrzyżowania drogi osiedlowej z ul (...), zatrzymał pojazd, upewnił się czy drogą z pierwszeństwem przejazdu nie porusza się inny samochód. Następnie wjechał na skrzyżowanie skręcając w lewo. Droga , z której wyjeżdżał obwiniony oznakowana jest znakiem A-7 ustęp pierwszeństwa .

W tym czasie ul (...) od strony ul. (...) poruszał się pojazdem marki C. o nr rej. (...) M. W.. Jechał z prędkością około 88 km/h na drodze na której obowiązywało ograniczenie prędkości do 40km/h. Znajdował się w odległości nie mniejszej niż 40m od skrzyżowania , gdy z ul podporządkowanej wjechał na ul (...) obwiniony. M. W. rozpoczął

manewr hamowania . Z uwagi na prędkość swojego samochodu nie zdołał zatrzymać pojazdu , uderzył przednią lewą stroną swojego pojazdu w tylny lewy bok pojazdu marki S., którego przednia część znajdowała się już na lewym pasie ruchu ul (...) . W wyniku uderzenia pojazd marki S. został obrócony i przemieszczony w kierunku lewego pasa ruchu. Oba pojazdy zostały uszkodzone. W pojeździe S. stwierdzono pogięcie i porysowanie tylnego, lewego błotnika, połamanie i porysowanie z lewej strony tylnego zderzaka, porysowanie obręczy tylnego lewego koła, przemieszczenie zawieszenia tylnego lewego koła, porysowanie i zsuniecie opony z obręczy koła tylnego prawego. W C. (...) ujawniono połamany zderzak przedni z lewej strony, pogięty i porysowany przedni lewy błotnik, pogiętą pokrywę komory silnika oraz rozbity lewy reflektor.

Warunki drogowe w dniu zdarzenia były dobre, nie ograniczały widoczności, jezdnia była sucha, przejrzystość powietrza dobra.

(dowód: notatka urzędowa k.3, protokół oględzin k. 5 i 6, szkic miejsca zdarzenia. 7, zdjęcia -płyta (...) k. 13, , prywatna opinia rzeczoznawcy k.59-67, szkic miejsca kolizji k.68, wyjaśnienia obwinionego k. 69-69v ,zeznania świadka M. G. k. 69v, zeznania pokrzywdzonego M. W. k.69v-70, zeznania świadka E. W. k.78-78v, zeznania świadka A. B. k.85-85v, opinia biegłego E. R. k. 87-105)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że skrzyżowanie, na które wjeżdżał jest jednym z bardzo niebezpiecznych i trudnych , po lewej stronie stoją zaparkowane samochody, które ograniczają widoczność przy wyjeździe z drogi osiedlowej na ul. (...). W rejonie w/w skrzyżowania jest ograniczenie prędkości do 40 km/h. Oświadczył, iż zatrzymał się przed wjazdem na ul. (...) z uwagi na stojący znak A-7. Nie widział wówczas żadnego pojazdu jadącego ul (...). Gdy ruszył i wjechał już na ul (...) zauważył samochód pokrzywdzonego , który w jego ocenie znajdował się w odległości około 100 metrów. Obwiniony wyjaśnił, iż dostrzegł, że pojazd ten zbliża się z bardzo dużą prędkością w związku z tym przyspieszył chcąc uniknąć zderzenia. Pomimo tego manewru doszło do kolizji. Obwiniony stwierdził, że nie był w stanie zauważyć wcześniej pojazdu M. W., a prędkość z jaką poruszał się pokrzywdzony była przyczyną zaistniałej kolizji. Gdyby pokrzywdzony jechał z dozwoloną prędkością 40km/h nie doszłoby do zderzenia .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego jako znajdującym potwierdzenie w zebranych materiale dowodowy, w tym w opinii biegłego z zakresu wypadków drogowych.

Z relacją obwinionego korespondują zeznania E. W., pasażerki w samochodzie S.. Zeznała, że 23 października 2016r. jechała wraz z mężem z ul. (...) w kierunku G.. Po dojechaniu do skrzyżowania przy ul. (...) mąż zatrzymał samochód oraz rozejrzał się w celu sprawdzenia czy możliwy jest skręt w lewo. Świadek zeznała, iż również spojrzała na drogę i nie widziała żadnego nadjeżdżającego samochodu. Znajdowali się już na skrzyżowaniu , gdy samochód pokrzywdzonego wjechał w tylną część ich pojazdu. Świadek słyszała odgłos hamowania pojazdu pokrzywdzonego. W wyniku kolizji samochód, którym poruszała się obrócił się i wjechał na chodnik. Według świadka samochód pokrzywdzonego poruszał się z dużą prędkością i dlatego nie był widoczny przed ich wjazdem na skrzyżowanie.

M. G. i A. B., policjanci, którzy obsługiwali zdarzenie zeznali, że w chwili dotarcia na miejsce kolizji obydwa pojazdy były już przestawione. Według ich zeznań widoczność przy wjeździe na skrzyżowanie od strony osiedla była dobra. Świadkowie nadmienili, że obwiniony zwracał im uwagę na ślady hamowania pojazdu marki C. i twierdził , że nie widział w/w samochodu gdy wjeżdżał na skrzyżowanie.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków jako logicznym i korespondującym ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Odmienne Sąd ocenił zeznania świadka M. W.. Świadek zeznał, że poruszał się ulica (...) z prędkością około 50 km/h, a przyczyną kolizji było nie ustąpienie mu pierwszeństwa przejazdu przez obwinionego. Zeznał, że jadąc prawidłowo zauważył wyjeżdżający samochód i z uwagi na to rozpoczął manewr hamowania, który jednak okazał się nieskuteczny. Świadek twierdził, że nie miał możliwości uniknięcia kolizji i nie odnajduje zawinienia po swojej stronie.

Zeznania pokrzywdzonego nie znajdują poparcia w zebranych materiale dowodowym, w szkicu z miejsca zdarzenia, ujawnionych śladach hamowania, uszkodzeniach pojazdów, a także opinii biegłego. Sąd nie dał im wiary .

W toku postępowania sądowego obwiniony przedstawił opinię prywatną sporządzoną przez (...) Grupę (...) na zlecenie właściciela pojazdu S.. Koresponduje ona z opinią biegłego sądowego E. R.. W niniejszej opinii stwierdzono, że prędkość początkowa pojazdu marki C. na danym odcinku drogi musiała wynosić ok. 90-100 km/h, tylko przy takiej prędkości bowiem mogło dojść do przedmiotowej kolizji i powstania ujawnionych uszkodzeń.

Sąd podzielił ustalenia opinii biegłego E. R.. Wynika z nich , że w zaistniałej sytuacji , przy poruszaniu się samochodu C. (...) z dozwoloną prędkością 40 km/h, kierujący samochodem S. (...) miałby możliwość bezkolizyjnego wykonania manewru wjazdu na ulicę (...) i skrętu w lewo, a pokrzywdzony nie musiałby wykonywać manewru hamowania i miałby możliwość bezkolizyjnego przejazdu. Według obliczeń biegłego prędkość C. wynosiła około 88 km/h. W chwili wjazdu na ul (...) przez obwinionego, samochód C. znajdował się w odległości nie mniejszej niż 40m. W chwili gdy przednia część samochodu S. znajdowała się już na lewym pasie ruchu doszło do uderzenia w lewy bok S. , w jego tylną część przez samochód C.. Ujawnione uszkodzenia pojazdów korespondują ze sobą, co do rozmiaru i usytuowania. Dowodzą, iż w chwili kontaktu oba pojazdy były w ruchu, poruszały się z różnymi prędkościami, a prędkość C. była znacznie większa. Przed rozpoczęciem hamowania poruszał się on z prędkością nie mniejszą niż 88km/h. Znacznie przekraczała ona prędkość 40km/h dozwoloną na tym odcinku. Wjazd samochodu S. na ul (...) i dojazd do miejsca zderzenia trwał 1,63s. Samochód C. znajdował się wówczas około 40m od miejsca zderzenia. Odległość ta pozwalała kierującemu S. na wykonie manewru w sposób bezkolizyjny gdyby C. poruszał się z dozwoloną prędkością 40km/h. Ujawniony ślad hamowania C. wynosił 25,4m . Był dłuższy niż droga hamowania przy prędkości 40km/h ; wynosiłaby ona 18,8m. Kierujący samochodem S. miał prawo przyjąć, iż pojazd poruszający się ul (...) porusza się z dozwoloną prędkością. Według biegłego nie mógł on prawidłowo ocenić rzeczywistej prędkości pojazdu C. z pozycji zajmowanej na drodze. Biegły stwierdził, że do zaistniałej kolizji stosowaną techniką i taktyką jazdy doprowadził kierujący samochodem marki C. (...), a materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie i dokonana analiza czasowo-przestrzenna nie dały podstaw do stwierdzenia, że obwiniony stosowaną techniką i taktyką jazdy przyczynił się do zaistniałego zdarzenia.

Sąd podzielił wnioski biegłego jako logiczne i poparte rzeczową analizą . Biegły odpowiedział na pytania Sądu, a swoje stanowisko uzasadnił w przekonujący i wyczerpujący sposób.

Wobec powyższych ustaleń Sąd uniewinnił A. W. od zarzucanego mu czynu.

Na podstawie art. 118 § 2 kpw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.